

OBSAH

Abeceda 8
Babylon 14
Běda poraženým 2
Bílé kopretiny 3
Cestou do Jenkovic 2
Černá díra 11
Dokud se zpívá 1
Duhová víla 5
Duše z gumy 10
Dvakrát 4
Hej, člověče boží 8
Ho ho Watanay 9
Holky z naší školky 12
Chválím tě, země má 9
Jaro nad Bretaní 13
Jdeme zpátky do lesů 7
Jedeme za sluncem 13
Johanka 11
Kdyby se v komnatách 3
Mezi horami 14
Mlýny 14
Nechte jen balóny vzlétnout 7
Nejen pátek nešťatsný je den 12
Nové Skotsko 11
Píseň o trávě a noci 9
Plane ohnisko v lese 15
Pochod marodů 3
Sladké mámení 9
Tamara 1
Teta 6
Ukolébavka 5
Velmi nesmělá 6
Vítr se ztiší 10
Zlaté střevíčky 4

Oddílová hymna

Vpřed, vzhůru před námi nový svět.
Před námi prapor, ten vítá den,
život chceme žít, vždyť život není sen.
Vpřed, vpřed, v záři zlatý květ,
rozepneme křídla před námi nový svět.
V dálavách slunných čeká na nás den,
v záři ranního slunce je zaplaven.

Zní v dál, v dál zvoní zvon polední.
Pevný je krok náš, kde slunný kraj,
V hrudi nám však zpívá srdce divnou báj,
V dál, v dál naše mládí sní,
kol nás je ráj, radostných mladých dní.
Půjdeme lesy, lučinami v dál
až tam kam nikdy vítr nás nezavál.

Již hled', hled' my domovu jsme blíž.
Byli jsme tam, kde lesů kraj,
V svém chladném stínu tak mnohý chová taj.
Hled', hled' jak dohasíná den,
každý se domů vrací okouzlen.
Dnes byl to sen a zítra práce zas,
my půjdeme ruku v ruce vždy v každý čas.

Plane ohnisko v lese

D A D
1. Plane ohnisko v lese, tichá píseň sa nese,
A D
z dálky odpovie echo, ozvenou pozdrav náš.

D A D
/: Čuj, čuj, čuvaj :/ ozvenou pozdrav náš.

2. Už sa vatra rozhádá, vedúcich hlas svoláva,
děti v dumaní z lesa, kol ohňa dokola.

/: Pojd' k nám, pojd' k nám :/ kol ohňa dokola.

3. Ten čo sa blúdil lesom, ide k vatre za
hlasom,
bratrovi povie heslo a jméno čo si dal.

/: Čuj, čuj, čuvaj :/ a jméno čo si dal.

4. Vatra radostně prská, nas spojí láska
bratská,
A čisté predsavzatie vždy každý splní rád.

/: Čuj čuj, čuvaj :/ vždy každý splní rád.

Dokud se zpívá

C Emi Dmi F C Emi Dmi G
1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrtodinu,

C Emi Dmi F C Emi Dmi G
včera jsem nespal a ani dnes nespočínu,

F G C Ami G
svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,

F G F G C Emi Dmi G
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil
draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
[: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. :]

Tamara

C F
1. Vstanu, oblíknu kalhoty,
G C

košili, kterous mi dala ty .
F

Vyřiknu se, seběhnu ze schodů,
G C
na ulici je plno obchodů.

2. V jednom z nich si koupím rohlíky,
v druhým zas půl kila paštiky.
Budu to velmi potřebovat,
hystám se dnes těžce pracovat.

E Ami
R: Pudu do pivovaru válet sudy,
Dmi G
mé tělo zesílí a potlačí nízké pudy!

3. Budu se víc líbit Tamaře,
na podzim v zimě i na jaře.
Vždycky si přála mít svalouše
a ne nějakýho leklouše!

4. Stvrdíme svou lásku svalama
každej se vohlídne za nama.
Na Svobod'áku budeme korzovat,
všichni budou voči vyvalovat!!! R:

5. = 3.

6. = 4.

Mlýny

G
R: Slyším mlýny kámen, jak se otáčí,
C
slyším mlýny kámen, jak se otáčí,
G
já slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,
H7 Emi
G D C
Otáčí, otáčí, otáčí.

G C G
1. Ty mlýny melou celou noc a melou celý den, a obraz zlatý dotýká se hvězd,
C G
melou bez výhod a melou stejně všem,
C G
melou doleva jen a melou doprava,
A D
melou pravdu i lež, když zrovna vyhrává.
G C G
Melou otrokáře, melou otroky,
C G
melou na minuty, na hodiny, na roky,
H Emi C
melou pomalu a jistě, ale melou včas,
G D G
já už slyším jejich hlas. R:

2. Ó, já, chtěl bych aspoň na chvíli být mlynářem,
pane, já bych mlel, až by se chvěla zem,
to mi věřte, uměl bych dobře mlít,
já bych věděl komu ubrat, komu přitlačit,
ty mlýny čekají někde za námi,
až zdola zazní naše volání,
až zazní jeden lidský hlas:
no tak už melte, je čas!

Hmi C
1. Ten obraz zlatý, obraz se k nebi tyčí,
Hmi E
zář oči oslepí, zář jeho oči ničí,
Hmi C
do snů se vkrádá, vrývá se do paměti,
Hmi D F#
Babylón hold si vzdává, Babylón sebe svěťí.

Hmi E
Refr: Ač z pece ohnivé žár stoupá žhavý
Hmi G D
H7 Emi
Hospodin zástupů je králem slávy,
C G C D G
jen Bohu samému vzdáváme čest.

2. Tympány, housle, hudba, zpěv v jednom
tónu,
cimbály, pozouny, klaňte se Babylónu,
ať lidská srdce v jediném rytmu buší,
Babylón poctu žádá, Babylón žádá duši.

3. Babylón dává poslední příležitost,
výjimky z pravidla, máte čas doznat lítost,
teď cesta zpátky ještě je otevřena,
uznejte vládu sochy, padněte na kolena

Mezi horami (Čechomor)

Ami
1. /: Mezi horami lipka zelená :/
C G Ami G Ami
/: zabili Janka, Janička, Janka miesto jeleňa :/
2. /: Keď ho zabili, zamordovali :/
/: Na jeho hrobě, na jeho hrobě, kříž postavili
:/
3. /: Ej křížu křížu, ukřížovaný :/
/: Zde leží Janík, Janiček., Janík zamordovaný
:/
4. /: Tu šla Anička, plakat Janička :/
/: Hned na hrob padla a viac nevstala, dobrá
Anička :/

Babylon

Jaro nad Bretaní

Dmi C Dmi C Dmi
1. Přílivem hučí skály, nový den začíná
C Dmi C
roztáčí vítr mlýny a opojnými víny voní zem
Dmi C Dmi
a jaro nad Bretaní

Voní zem dívky v krojích písní den vítají
krajem zní z věží zvony a k díkům hlavu skloní
ten kdo zdá jaro nad Bretaní.

F C Dmi C
R: Dudácká kapela hraje na náměstí
Dmi C Dmi
děti si z oblázků staví svůj dům
F C Dmi C
kraj, který opředěn podivnou pověstí
Dmi C Dmi
otvírá náruč, ty nevěříš snům.

2. Rybářské čluny míří podél skal slunce klidně
tvrdý chléb, loučení a lásku v očích žene podbě
zná jen jaro nad Bretaní.

Moře zná jenom dálky, lidská touha má víc
ta, která lásku hledá vzít naději si nedá
jak to zná jen jaro nad Bretaní. R:

Jedeme za sluncem

E G# A E
1. Naší paní domácí tu může trefit šlak,
H7 E
když v sobotu odpoledne začne houkat vlak
G#
až se jí ty nakynutý buchy připečou
A E H7 E
pak jí cestou na nádraží spustíme tu svou!

E G#
R: Jedeme za sluncem, a holky mávají
A E H7
jedeme za sluncem o kousek blíž
E A
jedeme za sluncem, no to je nával
H7 E
kdo umí pozdraví, třeba těpic!

2. Od pondělka do soboty neumí se smát průvodčí co
léta říká: "Nemám trempy rád!"

3. Když to kluci rozbalí a spustí kontrabas,
nejsme přeci z marcipánu ai žádnéj prejt.
Známe pana hospodskýho co má hrozně rád,
když zaplatíme, odcházíme, začínáme hrát.

H7 E
R: ... nebo ahoj!

Běda poraženým

G/C Hmi/Emi
1. Běží krajem dlouhá cesta,
C/F D/G
do svatého města tě zavede,
G/C Hmi/Emi
podél cesty kříže s těly,
C/F D/G
s těly těch, co neuspěli,
C/F Emi/Ami D/G G/C D/G G/C
vae victis, amen, amen.

2. Tisíce se zvedli k právu,
neměli nic a slávu si dobili,
ponižený zvedá hlavu,
veden vírou vlastní síly,
vae victis, amen, amen.

3. Plamen vzpoury letí státem,
otroci pouť volnou si zvolili,
otrokář však platí zlatem,
římská vojska valem sílí,
vae victis, amen, amen.

4. Marné bylo odhodlání,
jiskra žití sklání se před silou,
umírali za svítání,
pod nohama cestu bílou,
vae victis, amen, amen.

5.= 1.

Cestou do Jenkovic

E C#mi
1. Můj děda z kola seskočil
D C D
před prázdnou kašnou na náměstí
E C#mi
na lavičce chleba posvačil,
D C D
seřídil hodinky na zápěstí.

E H
R: /: A čápi, z komína od cihelny,
D A
zobákem klapou asi sou nesmrtelný. :/

2. Tři kluci v bílejch košilích,
dělili se o poslední spartu,
ze zídky do záhonu skočili,
přeběhli ulici a zmizeli v parku. R:

3. Ve voknech svítěj peřiny,
na bílý kafe mlíko se vaří,
ted' právě začaly prázdniny,
venku je teplo a všecko se daří. R:

Pochod marodů

Ami C G F Ami
1. Krabička cigaret a do kafe rum,rum,rum
Ami C G F Ami
dvě vodky a fernet a teď, doktore,čum,čum,
čum,
Dmi Ami Dmi F E
chrapot v hrudním koši, no to je zážitek,
Ami C G F Ami
my jsme kámoši řidičů sanitek, tek, tek.

2. Měli jsme ledviny, ale už jsou nadranc,
dranc, -dranc,
i tělní dutiny už ztratily glanc, glanc, glanc,
u srdce divný zvuk, co je to, nemám šajn,
je to vlastně fuk, žijem fajn, žijem fajn,...

Ami G C
R: Cirhóza, trombóza, dávivý kašel,
Dmi Ami E Ami
tuberkulóza jó, to je naše!

G C
neuróza, skleróza, ohnutá záda,
Dmi Ami E Ami
paradentóza, no to je paráda!

Dmi Ami G
Jsme slabí na těle, ale silní na duchu,
Dmi Ami E Ami
žijem vesele, juchuchuchuchu!

2. Už kolem nás chodí pepka mrtvice,...
tak pozor, marodi, je zlá velice, ...
zná naše adresy a je to čiperka,
koho chce, najde si, ten natáhne perka,...

3. Zítra nás odvezou, bude veselo,...
doktoři vylezou na naše tělo,...
budou nám řezati ty naše vnitřnosti
a přitom zpívati ze samé radosti, -sti, -sti.

R: Zpívati: cirhóza, trombóza, dávivý kašel,
tuberkulóza, hele, já jsem to našel!
Neuróza, skleróza, křivičná záda,
paradentóza, no to je paráda!
Byli slabí na těle, ale silní na duchu,
žili vesele, než měli poruchu.
3

Kdyby se v komnatách

G Dmi
1. K životu na zámku mám jednu poznámku
C G
Je tu neveselo, je tu truchlivo
Ami
V ostatních královstvích nezni tak málo smích
C G
Není neveselo, není truchlivo

C G
R: Kdyby se v komnatách běhoun jak hrom
natáh

Ami D G
A na něm akrobati začali kejklovati
C G
Kdyby nám v paláci pištěli dudáci
Ami D G
To by se krásně žilo, to by byl ráj

Kde není muzika, tam srdce utichá
Tam je neveselo, tam je truchlivo
Chtěla bych dvůr pestrý, kde znějí orchestry
Kde není neveselo, žádné truchlivo. R:

Bílé kopretiny

C D Ami
C 1. Tam v bílejch kopretinách sníš svůj sladkej sen
F E
o modrejch dálkách, co tě někam zvou.
D E Ami
Tak se jen dívej, dívej já už dneska vím,
G
proč vlastně nestojíš o velkou lásku mou.

C D
R: /: Nestojím, nestojím o lásku tvou,
Ami G Ami
musím dál, zlatý pouta, to se pro mě nehodí :/
(jako vždycky svoje štěstí zahodím, zahodím.)

2. Závídel jsem mrakům, že si mohou plout,
a že se snoubí s modrou oblohou.
tak si jen mávej, mávej já už dneska vím,
proč vlastně nestojíš o velkou lásku mou.

3. Kachny se vracej a já marně vyhlížím,
větru se ptám, proč zavil stopu mou
a jenom zvadlá trává, kterou ubil déšť, říká, že
nestojíš o velkou lásku mou. R:

Holky z naší školky

D G A
1. Majdalenka, Apolenka s Veronikou

D G A
A taky Věrka, Zdeňka, Majka, Lenka s Monikou

D G A
No jasně Klára Ančí, Bára Mančí už nevím čí

D G C A
To všechno byly holky z naší školky senzační.

D A G A D G
R: Jé, jé, jé kdepak ty fajn holky jsou

D G A
A kde maj hračky svý, ty naše lásky tříletý

D A G A D G
Pá, pá, pá řekli jsme pá před školkou

D G A
Bylo nám právě šest, a začla další dívčí show

2. Ve škole Daniela, Michaela s Romanetou

A taky Adriána, Mariána se Žanetou

A hlavně prima Radka, kamarádka, co všechno víklauna jemuž došel smích i nálada,
Tyhle ty holky byly naše víly školních dní.

R: Jé, jé, jé kdepak ty fajn holky jsou

A kde maj v žákovský, ty naše lásky klukovský
Čau, čau, čau řekli jsme čau před školou

Táhlo nám na patnáct a začla další dívčí show

3. Na gymplu bezva Šárka, třída Klárka, Táňa
jak sen

A taky senza Janka v podkolenkách, veselá jen

A všechny v sexy tričku postavičku měly
ham ham

No prostě prima šance, inspirace k maturám.

R: Jé, jé, jé kdepak ty fajn holky jsou

A kde maj zazděný, ty naše lásky vysněný

Au, au, au vzdychli jsme au, čau a pá

Už se dál nekoná žádná dívčí školní show

4. I když pak poznali jsme spoustu dalších
dívek a jmen

plavovlásky, černovlásky, žár i sen

V rytmu diska, z dálky, z blízka, i v náručí

Přesto jsou stále holky z naší školky nejhezčí.

R: Jé, jé, jé kdepak ty fajn holky jsou

A kde maj cůpky svý

Ty naše lásky tříletý

Pá, pá, pá říkáme dál před školkou
To se ví, léta jdou, ale ty holky nestárnou.

Nejen pátek nešťastný je den

Emi Edim H7 Emi Edim H7

R: Nejen pátek nešťastný je den

Emi D G H7

proto zůstaň doma, nechod' ven

Emi Edim H7 Emi Edim H7

zůstaň doma zůstaň v bezpečí

Emi Edim H7 Emi

nech si v klidu růžový sny zdát.

Emi D G H7

Tam za dveřma není o co stát

Emi Edim H7 Emi Edim H7

vítr venku zdraví nesvědčí.

E Ami

1. Moh bys potkat kytku, která uvadá,

F# Hmi

A hlavně prima Radka, kamarádka, co všechno víklauna jemuž došel smích i nálada,

C D G

ránu, jenž se asi časem nezhodí,

C D H7

řeku bez vody a pole po boji. R:

2. Na náměstí stojí kočár bez koní
opadalo listí, zvony nezvoní.

Moh by tě tam potkat pohled zděšený,
dítě bez matky nebo muž bez ženy.

Černá díra

G D C D G
1. Mívali jsme dědečka, starého už pána,
G D C D G
stalo se to v červenci jednou časně zrána,
Emi C Ami D
šel do sklepa pro vidle, aby seno sklízel,
G D C D G
už se ale nevrátil, prostě někam zmizel.

2. Máme doma ve sklepě malou černou díru,
na co přijde, sežere, v ničem nezná míru,
nechoď, babi, pro uhlí, sežere i tebe,
už tě nikdy nenajdou příslušníci VB.

3. Přišli vědci zdaleka, přišli vědci zblízka,
babička je nervózní a nás, děti, tříská,
sama musí poklízet, běhat kolem plotny,
a děda je ve sklepě nekonečně hmotný.

4. Hele, babi, nezoufej, moje žena vaří
a jídlo se jí většinou nikdy nepodaří,
půjdu díru nakrmit zbytky od oběda,
díra všechno vyvrhne, i našeho děda.

5. Tak jsem díru nakrmil zbytky od oběda,
díra všechno vyvrhla, i našeho děda,
potom jsem ji rozkrájel motorovou pilou,
opět člověk zvířezil nad neznámou silou.

Nové Skotsko

Hmi D A
1. Slunce k západu tvář svou naklání
Hmi A Hmi
ve větvích i ptáci už půjdou spát.
D A
Všechny zvony na kopcích teď zvoní klekání
Hmi G F#mi Hmi
jenom nám nadešla chvíle na cestu se dát.

D A
R: Tak jen dál, kde Nové Skotsko svůj břeh
prostírá

Hmi A Hmi
kde se skály k oblakům zvedají.
D A
Tam za mořem nová zem nový život otvírá
Hmi G F#mi Hmi
a pro vyhnance je poslední nadějí.

Johanka

Ami Emi Dmi Ami
1. S hlavou skloněnou lidí zástup se tu dívá,
Emi Dmi G Ami
nebe nad hlavou, slyšíš dětskej pláč,
Ami Emi Dmi Ami
jenom s vírou svou stojíš dívka plavá, bílá,
Emi Dmi G Ami
oheň nad hlavou, jenom s pravdou dál.

E Ami
Ref: Hej, muži, přidej oheň spí,
E Ami
vždyť lidé se nudí jen,
E F
ať plameny nesou zprávu zlou,
C G Ami
jak skončil soudnej den s Johankou.

2. Dík svůj dal ti král, celá Francie si zpívá,
to se osud smál, smutek utíká,
s pannou Johankou ke štěstí se země dívá,
vítr zprávu vál, že se dýchat dá. R:

3. S hlavou skloněnou lidí zástup se tu dívá,
nebe nad hlavou, slyšíš dětskej pláč,
popel s vánkem ví, co se v dívčím srdci skrývá,
hra se zastaví, jiná začíná. R:

2. Opustil jsem svůj dům i svou rodnou zem
sbohem přátelům jsem musel dát.
Otce svého i matku jsem doma zanechal
i svojí něžnou dívku, co jsem měl tolik rád. R:

3. Já měl jsem dva bratry, už našli svůj klid
na prsou jim ruce dali zkřížené.
Tak jsem zůstal jen já, ubohý námořník
a nikdo není kdo by vzpomněl jméno mé. R:

4. Zase bubny už zní, další den začíná
námořníky nic dobrého nečeká.
Jenom dál, jen dál, po vlnách šedivých
vždyť už svítat začíná a cesta je daleká. R:

Dvakrát

A D E A
1. Dvakrát dvě deci přede mě postavil pán
A D E A
Musel si přeci všimnout že jsem tu sám
A D E A
Dvakrát se uklonil dvakrát poděkoval
A D E A
Skupina spustila Andulko Šafařová

2. Ach to je muzika až se mi srdce svírá
Ještě že na dvojité Nelson dvakrát se neumírá
Od stolů vstávají ti co tu nejsou sami
Tak proč stojíš u mě dívkenko s květinami

3. Holky rty špulí na stébla v citrokolách
Všechny jsou v stejném - copánky, maše, volán,
Všechny si naráz dávají hádat z dlaně
ta, co je nejbliž, vypadá odhodlaně

D H
*A tak provlékám skrz to hluché
E A
velblouda i jehlu uchem
D H E
To jsem netušilže je to tak náramně
jednoduché

4. To je ta pravá chvíle pro autogramy
Plaše se sklání a voní fialkami,
Raději jděte mi z očí tajemná Eurydiko
nějak dnes nesnáším pohled na krev a mlíko

5. Samoto samoto laskavá domovino
Syn se ti vrátil tak ještě dvakrát víno
Ať ještě chvíli je všechno tak hezky sudé
Ať se smím loudat pár kroků za osudem

*A ona ať oči klopi
Ať se v těch hlubinách neutopím
Kéž bych tak neviděl a neslyšel
Co nikdy nikdy nepochopím

6. Ještě se třpytí jak slza na kameni
A už tu není, zmizela bez loučení,
Ani ten v černém dvakrát si neví rady
Pán si přál platit zvlášť nebo dohromada?

Zlaté střeвиčky

C
1. Moje střeвиčky jsou jako ze zlata,
G
když je mám připadám si hrozně bohatá,
ty si vezmu jen v onen slavný den
C
až si sednem do kočáru ty a já.

Moje bílé šaty celé z hedvábí
ty na ráz všechny lidi kolem přivábí,
budou v onen den zářit tobě jen,
až si sednem do kočáru ty a já.

Dmi
R: Ach, jsou samé zlato, ach ty stojíš za to,
G C
zlaté střeвиčky na nohou, ty tolik krásné jsou,
Dmi
jak se pěkně třpytí, jak se zlatem svítí,
G C G C
když ty střeвиčky pěkně jdou tou zlatou uličkou.

2. Na své staré banjo nemám vůbec čas,
je to dávno, co ztratilo svůj zlatý hlas,
v onen slavný den bude nalezen,
až si sednem do kočáru ty a já.

Moje sestra Luce a mladší bratr Ben
budou krásní v těch černých šatech onen den,
ale nejvíce zlaté střevice,
až si sednem do kočáru ty a já. R:

3. Potom řeknu: Sbohem děti, musím jít,
odcházím tam, kde věčně září slunce svit
Sen je vyplněn, přišel onen den,
když si sednu do kočáru ty a já.

Všichni lidé budou mi dnes závidět
zlaté střeвиčky a zlatých šestnáct let,
budu bohatá, celá ze zlata,
až si sednem do kočáru ty a já. R:

Duhová víla

D A D A
1. Koukej kapky se koulí,
D A D A
mám jich na dlani víc než ty

D
- Jsi paní vod.
A Hmi G
Já ptám se tě, jsou-li
D A D
tvým dlaním mé kapky vhod
A D
- Pokud se deště dotýkám

2. Já vím, že jsem hloupá
- chtěl jsem jen říct
Máš se mnou jen trápení
- ty přece víš
Jé, duha nám stoupá,
září musíme blíž
- jsme krásně promočeni

D G D G A
R: Koukej koukej duhový sál
D G D G A
koukej koukej duhový bál
A D
- a na tom bále chybí král

3. Jsem duhová víla
- a co jsem já
V tvém pohledu slunce mám
- už nesu mrak
Jsem růžově bílá
tančím, koukej se jak
- pokud se tance dotýká

4. Můj rytíři bálů
- mám tasit meč
Máš ve dlani úděl náš
- prohnu se v seč
Tvým hořícím spánkům
dávám duhovou stráž
- co voní po heřmánku

R: Stoupá stoupá duhový sál
houpá houpá duhový bál
- teď abych v pohádce hrál.

5. Koukej duha se ztrácí
- to ustal děšť
Mám pojednou z lásky strach
- to se ti zdá
Vždyť zpívají ptáci
tak vezmi růži a najdi jí práh
- ať vůni nepoztrácí

6. Jsem duhová víla
- a paní vod
Mé oči jsou děšť a jas
- to všechno vím
Jsem růžově bílá
a všechno slunce i vláha je v nás
- jsi zkratka moje milá

R: Stoupá stoupá duhový sál
houpá houpá duhový bál
- a zatím není to dál.

Ukolébavka

Ami C G Dmi
1. Máš už spát, klidně spát,
C E Ami
sen ti vrátka otevírá,
Ami C G Dmi
máš už spát, klidně spát,
C E Ami
křídlem noc únavu stírá.

C Fmaj7
R: Už ovečky jdou tajemnou tmou,
C E7 Ami
flétna jim tichounce zpívá,
C G Dmi
máš už spát, klidně spát,
C E7 Ami
sen ti vrátka otevírá.

2. Víím, právě vyplouváš na jezero snů,
mírný vánek lod'ku hýčká,
snad v dálce uvidíš křišťálový klíč,
tím ti den odemkne víčka. R:

Duše z gumy

C G
1. Mám duši gumovou a srdce ze železa

Dmi F
ale když zavoní tvoje kombinéza

C G
duše se vzedme a srdce zabuší

Dmi F
modravý obláček zavoní ovzduším

C G
kola se otočí, letíme vpřed

Dmi F
patníky lížem, jsou sladké jak med

C G
a večer po šichtě jemine panečku

Dmi F
všichni tam společně hodíme zpátečku.

C G
R: /: Mám duši z gumy a boky plechový

Ami F
jsem jenom dopravní prostředek kolový

C G
Mám duši z gumy a srdce z ocele

Dmi F
přesto ho miluji, řidiče přítele :/

2. Vždyť jenom pro tebe můj pane řidiči
buší mi motor, vře voda v chladiči
vždyť jenom pro tebe, ach, ty můj motoru
světe

blinkry mi blikají a blatník mi kvete
po vlídném doteku šoféra prahnu
kdykoli bude chtít, vždycky mu zahnu
a večer po šichtě jemine panečku
všichni tam společně hodíme zpátečku R:

C G
Až jednou za mnoho dní

Ami
na kilometru posledním

C G
já hrdě vypustím svou duši

F

dík žes vždycky jel tak, jak se sluší

Až jednou za mnoho dní
naposled motor zavrní
děkuji, že na naší trase
jels jako pán a ne jako prase R:

Vítr se ztiší

Ami C
R: Vítr se ztiší, přestane bouřit moře.

G
Ať hluší slyší, už končí jejich hoře.

Am G
Vítr se ztiší, přestane moře dout.

E Ami
Ať hluší slyší, zbaveni těžkých pout.

Ami
1. Proč svět je šedý ve tváři,

F
kdy už k oslavě zazáří,

G E Ami
proč tone ve tmě hlavní sál?

Ami
Proč nezřím průvod pochodní?

F
Snad cítíte se nehodni

G E Ami
jít vítat, když jde králů Král? R:

2. Jen moudří přišli ke Králi, aby mu poctu
vzdávali, jen zlomek těch, co měli jít.
Tak tiše, skromně přišel k vám Bůh – člověk,
vládce světa sám, a nikdo nechce svědkem být. R:

Píseň o trávě a noci

E A E A
1. Kraj se za chvíli do tiché noci ponoří
E A H7
do tmy táborák po dlouhé době zahoří
E A E H7 E A E H7
oó, už se rozlila zář, oó, plameny zlatí tvář.

2. A kolem stromy si píseň o jaru zpívají,
a kamarádi tví do očí se ti dívají,
oó, kytara temně zní, oó, zpíváme píseň s ní.

3. O trávě, která se nočním větříkem zachvívá,
o měsíci, který na obloze už přibývá,
oó, nepůjdem ještě spát, oó, musíme nocí dál.

4. Tu píseň o jaru, jak ji jen lesy zašumí,
tu píseň o mládí, kterou nikdo z nás neumí,
oó, slunce už vychází, oó, jaro už přichází.

Chválím tě, země má

D G D A
1. Chválím tě, země má, tvůj žár i mráz
D G D A D
tvá tráva zelená, dál vábí nás.

2. Máš závoj z oblaků, bílý jak sníh,
hvězdo má, bárko zázraků na nebesích.

G D
R: Ať před mou planetou,
G A
hvězdný prach zametou

3. Dej vláhu rostlinám, dej ptákům pít,
svou přízeň dej i nám, dej mír a klid. R:

4. = 1.

Sladké mámení

G D
R: Sladké mámení, chvíle závratí,
D7 C G
střípky zázraků, které čas už nevrátí.

G D
Sladké mámení, dále k lákavých,
D7 C D G
vůně snů, těch starých snů nádherných.

D C
1. Léta tryskem pádí, čas nikoho příliš nešetří,
D G
rychle k městu zády, nebo jako v mládí na
Petřín.

D Ami
Žádné jízdní řady, žádný shon a žádné závětrí.
C
Vytáhnout ze starých skříní sny,
D
ten starý song pořád nejlíp zní. R:

2. Kvést jak jarní louka, uspořádat tajnou
výpravu,
plout, kam vítr fouká, pryč od nudných vod a
přístavů.
Do slunce se koukat, všechny trable házet za
hlavu,
být jak plát, vznést se k oblakům,
dát nový lak oprýskaným snům. R:

Ho ho Watanay

D C D
1. Spinkej, můj maličký, máš v očích hvězdičky,
C G D
dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

D C D
R: Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
C G D
ho ho Watanay, kiokena, kiokena.

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z paseky,
vánek ho kolíbá, už nezpívá, už nezpívá.R:

3. V lukách to zavoní, rád jezdiš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.R:

4. V dlaních motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes, až do léta ti odlétá.R:

Teta (Jablkoň)

Emi G A7 C7
1. Zítra přijedu, čekejte mě určitě už k obědu,
Emi
zabijte husu,
G A7 C
jedu rychlíkem, husu ráda se zelím a
knedlíkem
Emi
ahoj a pusu.

Emi G A7 C7
Jo to jo, přijede k nám tetička,
jo to jo, to je zase radosti.
Jo to jo, už se všichni těšíme,
jo to jo, na tetu, na husu!

2. Hurá, už je tu, pojd'me všichni podívat se
na tetu,
jak jí to sluší.
Ta se povedla, tak dobrou husu už jsem
dlouho nejedla,
na mou duši.

Jo to jo, něco jsem vám přivezla,
jo to jo, srdečné pozdravy.
Jo to jo, dala bych si na konec,
jo to jo, kafičko, moučniček.

3. Teta už chce jít, tak se pojd'me všichni s
tetou rozloučit, teta už jede.
Husa mi chutnala, nejradši bych tady ještě
zůstala, ale to nejde.

Jo to jo, oběd už je v žaludku,
jo to jo, žaludek je v rychlíku.
Jo to jo, rychlík je teď na cestě,
jo to jo, husa nám odjela!!!

Velmi nesmělá (Jablkoň)

Ami G Ami G E
1. Potkali se v pondělí, byli velmi nesmělí,
C G E Ami G Ami
a tak oba dělali, jako by se neznali.

2. V úterý sebral odvahy, odhodlal se k
pozdravu,
a pak v citové panice, prchali oba k mamince.

C G Ami C G C
R: Semafot popásá chodce, motorky, auta,
tramvaje,
C G Ami C G Ami
a všechny cesty dneska vedou do pekla i do
C G Ami
ráje. Do pekla i do ráje.

3. Ve středu spolu postáli, dívali se dále,
a do dále se dívali, i když už spolu nestáli.

4. Ve čtvrtek přišel velký zvrat, prohlásil, že
má ji rád.
A ona špitla do ticha, že na ni moc pospíchá.
R:

5. V pátek to vzal útokem, jak tak šli krok za
krokem,
přesně v 16:25 zavdil loktem o loket.

6. V sobotu jí chytil za ruku, hlavou jí kmitlo,
je to tu!
A jak hodiny běželi, drželi se drželi. R:

7. V neděli už věděli, že jsou možná dospělí,
a tak při sedmém pokusu, dal jí pusu na
pusu.

8. A zas přišlo pondělí, příšerně se styděli,
a tak oba dělali, jakoby se neznali.

9. = 2. R.

Nechte jen balóny vzlétnout (Ag Flek)

A E A E
1. Jeden své pletichy splétá
F#mi C#mi G D
druhý balómem si létá
G D E G
oba mají život rádi každý svůj.
A E A E
Já bych raděj vzduchem lítal
F#mi C#mi G D
bouří ve větru se zmítal
G D E G
peníze své nepočítal každý den.
D G
Stejně se mi zdá že je balónů tak málo
Emi F#
a vůbec věci jenom tak

Hmi A
R: Nechte jen balóny vzlétnout až vysoko do
D G D G E A
mraků, světla majáků pod sebou plát

2. Jeden má tu svoji míru,
druhý ten udělá díru
do světa či do papírů úředních.
Budit jenom dobré zdání
není mé životní přání
takových je kolem k mání, cítím rád
čerstvý vítr vát a chci mít šanci
naději naplno síly dát.

R:

3. = 1.

R:

Jdeme zpátky do lesů

Ami D G
1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
Ami D G
koukám na kopretinu jak miluje se s lebedou.
Ami D G Emi
Mraky vzaly slunce zase po svou ochranu
Ami D G D
jen ty nejdeš holka zlatá kdypak já tě dostanu.

G Emi
R: Z ráje, my vyhnaní z ráje,
Ami C G D
kde není už místa, prej něco se chystá.
G Emi
Z ráje, nablýskaných plesů,
Ami C G
jdeme zpátky do lesů, na nějaký čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe
málo jsi se snažil a málo šel jsi do sebe.
Šel jsi vlastní cestou a to se dneska nenosí
i pes, kterej chce přízeň svýho pána poprosí. R:

3. Už tě vidím na trati jak máváš na mě
korunou,
jestli nám to bude stačit zatleskáme na druhou.
Zabalíme všechny co si dávaj rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás
zastanou. R:

Abeceda

C Emi
Život je jak abeceda, smysl písmen slov a vět
C F G
Někdo našel, někdo hledá, život je jak abeceda
C G C
a z ní složíš celý svět.

C Emi
A je alej třešní zjara, alej bílá jako pára
C F G
B jsou barvy zahrad v září i tu kytku čeká
stáří

C jsou cesty tam a zpátky, někdy dlouhý a
jindy krátký
D je domov v tichém koutě, tam kde končí
všechny poutě

E je Eva první žena, pro hřích z ráje vyhoštěna
F je faleš, sestra zrady, k té se raděj otoč zády

G jsou gesta, nemá slova, za která se všechno
schová
H jsou hvězdy, co se třpytí, střepy slunce, noční
kvítí

CH je chleba žitných lánů, skýva chudých,
skýva pánů
I je inkoust, první řádky co jsi čmáral do
pohádky

J je jizva v duši skrytá, život jizvy nepočítá
K je kámen, nezestárne, jenom člověk má to
marné

L je láska, slabé chrání, za peníze není k máni
M je matka má nás ráda, i když pláče, i když
strádá

N je nouze přepych střídá, často po ní chodí
bída
O je omyl to se stává, čekáš pád a přijde sláva

P je pravda, maják v bouři, oči nikdy
nezamhouří
R je radost malé ptáče, co si žitím jen tak
skáče

S je smutek, kreslí vrásky, často zbývá z velké

lásky

T je touha, voda živá její pramen v každém
zpívá

U je úžas dětských očí, nad tím, že se země
točí

V je vůně horké hlíny, každý musí mezi stíny
Z je zemřít a tak tedy, zet je konec abecedy

Život je jak abeceda, smysl písmen slov a vět
Někdo našel, někdo hledá, život je jak abeceda
a z ní složíš celý svět.

Hej, člověče boží

Ami Emi Ami C G C
1. Hej, člověče Boží, zahodil jsi boty,
Ami Emi Ami F G Ami
jakkak bez nich půjdeš dál, touhletou dobou
sněží,

C G C Ami Emi Ami
nehřeje tě slunce, mám o tebe strach.

2. Hej, člověče Boží, zahodil jsi kabát,
jakkak bez něj půjdeš dál pár dní před Vánoci,
nehřeje tě slunce, mám o tebe strach.

3. Hej, člověče Boží, zahodils' peníze,
jakkak bez nich půjdeš dál, nekoupíš si chleba,
nedají ti najíst, mám o tebe strach.

4. Hej, člověče Boží, zahodil jsi dřevo,
jakkak chceš v tý zimě spát, čas je o Vánocích,
světnici máš prázdnou, mám o tebe strach.

5. Hej, člověče Boží, koho jsi to vedeš,
dívka zatoulaná bez halíře v kapse,
cizí dítě porodí, mám o tebe strach.

6.=1.

Ami Emi Ami
Hej, člověče boží...